

[Grethe Philip.]

ligere adgangsregler, der gennemførtes i foråret; og som også er nævnt her tidligere af socialministeren, men forespørgerne har måske snarere tænkt på personer, der f. eks. i 50-60 års alderen må forlade deres hidtidige arbejde, problemer, der synes særlig aktuelle lige i øjeblikket inden for landbruget, men som også kan opstå inden for andre erhverv. Vi er i høj grad opmærksom på problemet og går gerne sammen i en drøftelse om den bedst mulige løsning.

Punkt 4 i forespørgslen vedrører pensionsproblemet, og jeg kan igen her om vort standpunkt henvise til den tidligere omtalte debat den 6. december forrige år. Spørgsmålet drøftes i øjeblikket i et underudvalg under socialreformkommissionen, hvori også politikerne har sæde. Endnu er udvalgsarbejdet på et forberedende stade, hvor forskellige skitser er fremme til overvejelse.

I betragtning af de overordentlig store beløb, vi opererer med, når der er tale om væsentlige ændringer af pensionerne og deres størrelse, og under hensyn til, at det drejer sig om ordninger, der vil binde os meget langt ud i fremtiden, ønsker vi nøje at gennemarbejde de forskellige forslag, herunder ikke mindst finansieringsspørgsmålet og de forskellige pensionsordningers indvirkning på den økonomiske politik.

Vi medvirker gerne til overvejelse om udbygning af vort pensionssystem for de ældre, en udbygning, som vi på lang sigt går ind for principielt, men vi mener, at spørgsmålet bør ses i nær sammenhæng med den ordning, man finder frem til for tjenestemændene.

Vi hæfter os også ved, at trivselsproblemet for de gamle i fuldt så høj grad synes at måtte ses i sammenhæng med den omsorg, vi kan yde til gamle svagelige og enlige, som det er afhængigt af pensionernes størrelse. Vi lader det også indgå i vore overvejelser, at vi ved, at en meget stor del af de ældre, i hvert fald op til 70 års alderen, har ikke helt ubetydelige indtægter ved siden af pensionen. Vi stilles stadig over for spørgsmålet om en prioritering af opgaverne. Det gælder spørgsmålet om, hvilke ydelser til vore ældre medborgere der skal have forrang fremfor andre. Det gælder prioriteringen af ydelse til de ældre i forhold til ydelse til andre grupper i samfun-

det, der har behov for støtte, f. eks. børnene, de handicappede, de åndssvage osv. Men der er jo også prioriteringen over for andre store samfundsopgaver uden for det sociale felt.

I det radikale venstre har vi ofte givet udtryk for, at vi mener, det offentlige bør tage store fællesopgaver op, og at et velfærdssamfund i stigende grad vil stille krav, der bedst løses ved det offentliges medvirken. På den anden side er det ikke urealistisk at regne med, at befolkningen næppe vil være indforstået med, at så godt som hele stigningen i samfundsproduktionen går til offentlige formål, således at det private forbrug kun kan udvides ganske lidt. Det er på denne baggrund, vi er noget tilbageholdende med på dette tidspunkt at binde os til en hurtigt stigende takt på store bevillingsområder, der ikke tjener egentlige sociale formål, og som — og det er det, vi anser for særlig betænkeligt — kan blokere mulighederne for at sætte ind på andre felter, som vi anser for vigtigere for det offentlige at engagere sig i. Men som sagt, vi er i høj grad interesseret i at få hele pensionsspørgsmålet yderligere drøftet og få alle konsekvenser af de mulige løsninger klarlagt.

Hvad angår korttidssikringerne, syge-, ulykkes- og arbejdsløshedssikring, er vi i princippet positive over for tanken om en indeksreguleret ordning. Jeg skal i øvrigt henvise til, hvad vor ordfører, hr. Valbak, ved den efterfølgende debat om korttidssikringer vil fremføre.

Også vi ønsker bedre boligforhold for vore pensionister. Jeg kunne her have lyst til særlig at pege på de gode resultater, man forskellige steder i landet har med opførelse af pensionistboliger i nær tilslutning til et plejehjem. Det giver en smidighed i de ældre boligforhold, som har vist sig at være til både gavn og glæde. Måske der her ligger nogle finansierings- og tilskudsproblemer, vi skulle se lidt mere på med henblik på at fremme denne byggeform.

Med hensyn til de enlige mødre har man været noget inde på tanken om at opføre kollektivhuse for dem. Jeg mener, det er udmærket i en overgangstid at have kollektivhuse til rådighed for en enlig mor, specielt under hendes uddannelse, men i øvrigt mener jeg, at de enlige forsørgere bistås